

<i>Aphyllanthes monspeliensis</i>	<i>Dactylis glomerata</i>
<i>Stipa pennata</i>	<i>Stipa juncea</i>
<i>Koeleria sp.</i>	<i>Eremopyrum cristatum</i>
<i>Carex sp.</i>	<i>Asphodelus sp.</i>
<i>Gladiolus sp.</i>	<i>Reseda stricta</i>

Allà on s'acumula una mica d'aigua en temps de pluges i la terra és poc o molt sorrenca hom troba *Schoenus nigricans*, *Carex Halle-riana*, *Campanula fastigiata*, *Polygala exilis*,... i amb aquestes el *Senecio Auricula*.

Havent dormit a Sanahuja la nit de l'11 de juny, l'endemà vaig partir cap a Guissona passant per un altre camí, per veure si aquest *Senecio* creix en altres bandes de per allí. El camí vell de Guissona tira cap al sud, passa per dessota el poblet acimat de Puigcerner i segueix després per la riba dreta del Llobregós. Tot i haver escorcollat minuciosament les valls i les collades guixenques durant tot el camí, no vaig descobrir cap altra localitat del *Senecio Auricula*, que sembla molt localitzat per aquella banda. L'època millor per a herboritzar-lo és, sens dubte, la darrera desena del mes de maig, car el dia 11 de juny ja no era possible trobar capitols amb les flors fresques.

V

Sobre fongs catalans

Havent organitzat el Museu de Ciències Naturals de Barcelona, com féu l'any passat, un seguit d'excursions micològiques a Catalunya, amb el concurs del Prof. HEIM, del Museu de París, he tingut ocasió de recollir algunes dades de nomenclatura popular catalana de fongs, a les quals hi addiciono diverses altres notes que he pogut obtenir des de l'any passat fins ara.

Lepiota procera (Scop.) Quéf. — A Prades, de Tarragona, a masseca.

Armillaria robusta (Alb. et Schw.) Quéf. — A Prades, on no el cull pas tothom, és el forneret.

Tricholoma Russula (Schaeff.) Quéf. — Escarlot vermell, a Olot.

Pleurotus olearius (DC.) Gill. — A l'Exposició de Bolets d'enquany n'han portat una pila de bons exemplars procedents de Reixac.

Algú va assegurar-me que els havia menjat impunement. Al mercat de Girona en vegí uns quants exemplars mesclats en una panera d'*Armillaria mellea* i venuts amb el nom de flota d'arbre.

Pleurotus ostreatus (Jacq.) Qué. — Penso que pot ésser aquesta espècie la que és anomenada en terres de Lleida clopí i clopíssa, que es fa a les soques dels clops o polls. Ho dic per referències, perquè no he vist el bolet.

Hygrophorus pennarius Fr. — A Girona aquest *Hygrophorus* és anomenat escarlet blanc i a Olot escarlot blanc. Les mucoses o llenegues a Ripoll són les brumoses.

Lactarius deliciosus (L.) Fr. — Nostre consoci Sr. XIBERTA em diu que a La Selva, el pinatell atacat per l'*Hypomyces lateritius* i amb les làmines de la pinta destruïdes és la pinetella.

El mateix col·lega em comunica el costum mallorquí de dir un agre d'esclatasangs amb el mateix significat que a la Catalunya continental diem erol de rovellons.

Lactarius volemus Fr. — És la lleterola roja, en gran part de Catalunya coneguda per aquest nom. Cap a Darnius i Massanet de Cabrenys és el sastre.

Russula aurata (With.) Fr. — Puagra groga, a Sant Cugat.

Russula sp. div. — Les llores són els blavets al Catllar.

Marasmius oreades (Bolt.) Fr. — Tots els moixernons que hem examinat comprats a Barcelona pertanyen a aquesta espècie. Hom els ven sencerets i sense enfilat. Segons em comunica M. HEIM passa exactament el mateix a París. BULLIARD descriu aquest fong amb el nom d'*Agaricus pseudomouceron*, com si diguéssim fals moixernó.

En canvi l'*Agaricus Mouceron* de BULLIARD, el moixernó veritable, és el *Tricholoma Georgi* (Fr.) Qué., el moixernó de la muntanya catalana, que sol fer-se als prats enlairats durant la primavera, per Sant Jordi. Aquest, que és grandet, i no pas menut com el *Marasmius*, hom el ven dessecat a trocets i enfilat, en llargues penjarelles. Així el trobem a Berga, on l'anomenen moixeró (muxeró), a Olot, etc.

Encara tenim uns altres moixernons, els de tardor, a Olot el *Tricholoma panaeolum* (Fr.) Qué., i a altres indrets de Catalunya, a Moià, Camprodon, etc., el *Clitocybe geotropa* (Bull.) Qué. A Prades he vist conservats secs, i els he gustat a l'hostal de Josep MESTRE,

els *Clitocybe inversa* (Scop.) Quél. i *C. infundibuliformis* (Schaeff.) Quél., que són, realment, excel·lents. Allí són aquests els moixernons, que anomenen mixarnons.

Gomphidius viscidus (L.) Fr. — A Pobla de Granadella és el bitxac.

Boletus granulatus L. — A aquest i al *B. luteus* L. els hi diuen pinetells a Berga.

B. ovinus Schaeff. — Els Angels, prop de Girona, on és conegut amb el nom de llengua de bou.

Hydnum rufescens Schaeff. — Els Angels, Girona, novembre de 1931.

H. Erinaceus Bull. — A Manresa, a la soca d'un roure, octubre de 1931, comunicat per Antoni ESTEVE, on és conegut amb el nom de barba de cabra. A l'Exposició ha estat premiat un magnífic exemplar procedent de Parets del Vallès.

Clavaria sp. div. — A Figueres en diuen pota de gallina, a Olot dent de rata.

Hirneola Auricula (L.) Karst. — Els Srs. AGUILAR-AMAT, VENTALLÓ i VILARRÚBIES n'han portat al Museu uns magnífics exemplars procedents de la soca d'un saüquer de Sant Sadurní d'Osormort, el dia 2 de desembre; el més gran fa 15 cm de diàmetre.

Phallus impudicus L. — Vora la carretera de Collsacreu, entre St. Celoni i Arenys de Munt; també a Montjuïc, al fonal del Jardí Botànic en plantació.

Morchella sp. div. — A Vallferrera, de l'Alt Pallars, en diuen murgues.

Gyromitra esculenta (Pers.) Fr. — Girona, leg. Xiberta!, abril de 1932.

Helvella pityophila Boud. — Pedralbes, leg. A. Codina!, 27 octubre de 1932.

H. monachella Fr. — Girona, leg. Xiberta!, abril de 1932.